

בְּאוֹרֵי־תָא. דְּכָל מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵי־תָא בְּכָל יוֹמָא
 יְזַכֵּי לְמַחְוֵי לִיה חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, וְיִתְחַשֵּׁב לִיה
 כְּאֵלוּ בְּאֵנִי עַלְמִין, דְּהָא בְּאוֹרֵי־תָא אֶתְבְּנִי עַלְמָא
 וְאֶשְׁתַּכְּלַל הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי א) יִי בְּחַכְמָה יִסַּד
 אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, וְכְּתִיב, (משלי ח) וְאֶהְיָ אֶעֱלוּ
 אֱמוּנָה וְאֶהְיָ שְׁעֵשׂוּעִים יוֹם יוֹם וְכָל דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּהַ
 שְׁכָלִיל עַלְמִין וְקַיִים לִיה.

וְתָא חַיִּי, בְּרוּחָא עֲבִיד קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא עַלְמָא,
 וּבְרוּחָא מִתְקַיֵּמָא, רוּחָא דְאַנּוּן דְּלַעָאן
 בְּאוֹרֵי־תָא, וְכָל שְׁכֵן רוּחָא דְהַבֵּל דְּרַבִּי דְבִי רַב. מָה
 רַב טוּבְךָ דָּא טוּבָא דְאַתְגְּנִיז. לִירֵאִיד לְאַנּוּן דְּחֵלִי
 חֲטָאָה. פְּעֵלְתָ לְחוּסִים בְּךָ. מָאי פְּעֵלְתָ דָּא עוּבְדָא
 דְּבְרָאשִׁית. רַבִּי אָבָא אָמַר דָּא גֵן עֵדֶן, דְּהָא
 בְּאוּמְנוּתָא עֲבִיד לִיה קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא בְּאַרְעָא

לשון הקודש

ובא וראה, ברוח עשה הקדוש ברוך
 הוא את העולם וברוח הוא עומד, רוח
 של אלו שעוסקים בתורה, וכל שכן
 רוח של הכל תינוקות של בית רבן.
 מה רב טובך – זה הטוב שנגנז. ליראיך
 – לאותם יראי חטא. פעלת לחוסים בך
 – מה זה פעלת? זה מעשה בראשית.
 רבי אבא אמר, זה גן עדן, שהרי
 באמנות עשה אותו הקדוש ברוך הוא

בתורה. שכל מי שמשתדל בתורה בכל
 יום, יזכה להיות לו חלק בעולם הבא,
 ויחשב לו כאלו בנה עולמות, שהרי
 בתורה נבנה העולם ונתקן. זהו שכתוב
 (משלי א) ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים
 בתבונה, וכתוב (שם ח) ואהיה אצלו אמונ
 ואהיה שעשועים יום יום. שכל מי
 שמשתדל בה, מתקן עולמות ומקים
 אותם.

בְּנוֹנָא דְלַעִילָא. לְאַתְתְּקַפָּא בֵּיהּ צְדִיקָיָא (ד' טו ז"ב)
 הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים לא) פָּעַלְתָּ לַחֹסִים בָּךְ, נִגְדַּד בְּנִי
 אָדָם, דְּהָא הוּא נִגְדַּד (בְּנִי) אָדָם. וְאַחֲרָא נִגְדַּד עַלְאִין
 קְדִישִׁין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן עֵדֶן לַעִילָא וְנִגְדַּד בְּנִי
 אָדָם הָוֵי (וְאַפִּילוּ אַחֲרָא נִגְדַּד בְּנִי אָדָם הָוֵי) לְאַתְּבַנְשָׂא בֵּיהּ
 צְדִיקָיָא דְעָבְדֵי רַעוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן.

וַיְכַלּוּ, דְכָלוּ עוֹבְדֵיין דְלַעִילָא וְעוֹבְדֵיין דְלַתְתָּא.
 הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ לַעִילָא וְתַתָּא. רַבִּי שְׁמַעוֹן
 אָמַר עוֹבְדָא וְאוֹמְנוֹתָא דְאוֹרֵייתָא שְׂבַכְתְּב וְעוֹבְדָא
 וְאוֹמְנוֹתָא דְתוֹרָה שְׂבַעַל פְּהַ. וְכָל צְבָאָם אֵלִין פְּרָטֵי
 דְאוֹרֵייתָא אֶפְוֹן דְאוֹרֵייתָא שְׂבַעִים פְּנִים לְתוֹרָה.
 וַיְכַלּוּ, דְאַתְקִימוּ וְאַשְׁתְּכַלְלוּ דָא בְדָא. שָׁמַיִם וְאָרֶץ
 פְּרָט וְכָלְל. וְכָל צְבָאָם, רַוִּי דְאוֹרֵייתָא דְכִיִּין
 דְאוֹרֵייתָא מְסַאֲבֵן דְאוֹרֵייתָא.

לשון הקודש

ומעשים שלמטה. השמים והארץ –
 למעלה ולמטה. רבי שמעון אמר, מעשה
 ואמנות התורה ששכתב ומעשה ואמנות
 תורה שבעל פה. וכל צבאם – אלה
 פרטי התורה, פנים של התורה, שבעים
 פנים לתורה. ויכלו – שהתקיימו ונתקנו
 זה בזה. שמים וארץ – פרט וכלל. וכל
 צבאם – סודות התורה, טהרות
 שבתורה וטמאות שבתורה.

בארץ כמו שלמעלה, לחזק בו את
 הצדיקים. והו שכתוב (תהלים לא) פעלת
 לחוסים בך נגד בני אדם. שהרי הוא
 נגד ובני אדם, והאחר נגד עליונים
 קדושים. אמר רבי שמעון, בן העדן
 למעלה ונגד בני אדם הוא, ואפילו האחר
 הוא נגד בני אדם להתבנס בו צדיקים
 שעושים רצון רבונם.
 ויכלו – שכלו מעשים שלמעלה

השלמה מההשמטות (סימן מ')

שְׁמִינִי מָאֵי הָיִי, יֵשׁ לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צְדִיק
אֶחָד בְּעוֹלָם וְחָבִיב לוֹ מִפְּנֵי שְׂמֻקִּים כָּל
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וְהוּא יְסוּדוֹ וְהוּא מְכַלְכְּלוֹ וּמְצַמִּיחוֹ
וּמְגַדְּלוֹ וּמְשַׁמְחוֹ. אֶהוּב וְחָבִיב לְמַעְלָה, נוֹרָא וְאֲדִיר
לְמַטָּה. מְתוּקָן וּמְקוּבָּל לְמַעְלָה, מְתוּקָן וּמְקוּבָּל
לְמַטָּה. וְהוּא יְסוּד הַנְּפָשׁוֹת כָּלָם.

אֲמַרְתָּ שְׁמִינִי וְאֲמַרְתָּ יְסוּד הַנְּפָשׁוֹת כָּלָם, וְהָא
כְּתִיב וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנְפַּשׁ. אֵין
שְׁבִיעֵי הָיִי, אֲלָא מְשׁוּם דְּמְכַרְיַע בִּינֵיהוּ, וַיֵּשׁ אֵינוּן
תְּלַת לָרַע וְתְלַת לְעִיל, וְהוּא דְּאֲכָרַע בִּינֵיהוּ. וּמָאֵי
טַעְמָא אֲקָרִי שְׁבִיעֵי, וְכִי הוּא בְּשְׁבִיעֵי, לֹא. אֲלָא
מִפְּנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שַׁבַּת בְּשַׁבַּת בְּאוֹתָהּ
הַמְּדָה. דְּכְתִיב (שְׁמוֹת ל"א) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת
הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנְפַּשׁ.

לשון הקודש

אֲמַרְתָּ שְׁמִינִי, וְאֲמַרְתָּ יְסוּד הַנְּפָשׁוֹת
כָּלָם, וְהָרִי כְּתוּב וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
וַיִּנְפַּשׁ? בֵּן שְׁבִיעֵי הוּא אֲלָא מְשׁוּם
שְׂמֻכְרִיעַ בִּינֵיהֶם, וַיִּשְׁנָם שְׁלֹשׁ לְמַטָּה
וְשְׁלֹשׁ מִמַּעַל, וְהוּא שְׂמֻכְרִיעַ בִּינֵיהֶם.
וּמָה הַטַּעַם נִקְרָא שְׁבִיעֵי? וְכִי הוּא
בְּשְׁבִיעֵי? לֹא, אֲלָא מִפְּנֵי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שַׁבַּת בְּשַׁבַּת בְּאוֹתָהּ הַמְּדָה,
שְׁכַתוּב (שְׁמוֹת לא) כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה'

השלמה מההשמטות (סימן מ')

שְׁמִינִי מָה הוּא? יֵשׁ לוֹ
לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צְדִיק אֶחָד בְּעוֹלָם
וְחָבִיב לוֹ, מִפְּנֵי שְׂמֻקִּים כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ,
וְהוּא יְסוּדוֹ, וְהוּא מְכַלְכְּלוֹ וּמְצַמִּיחוֹ
וּמְגַדְּלוֹ וּמְשַׁמְחוֹ, אֶהוּב וְחָבִיב לְמַעְלָה,
נוֹרָא וְאֲדִיר לְמַטָּה, מְתוּקָן וּמְקוּבָּל
לְמַעְלָה, מְתוּקָן וּמְקוּבָּל לְמַטָּה, וְהוּא יְסוּד
הַנְּפָשׁוֹת כָּלָם.

מִלְמַד שְׁבַל יוֹם וַיּוֹם יֵשׁ לוֹ מֵאֲמַר אֶחָד שֶׁהוּא אֲדוֹן
לוֹ, לֹא מִפְּנֵי שֶׁהוּא נִבְרָא בּוֹ, אֲלָא מִפְּנֵי שֶׁהוּא פּוֹעֵל
בְּעוֹלָם פְּעוּלָה הַמְסוּרָה לוֹ בְּיָדוֹ.

פְּעָלוֹ כָּלֵם פְּעוּלְתָם וְקִימוּ מַעֲשֵׂיהֶם לְבַד, בָּא יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וּפְעַל פְּעוּלְתוֹ. שְׁמַחוּ כָּלֵם וְאַף
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְלֹא עוֹד אֲלָא שְׁנִדְלָה נִשְׁמַתוֹ,
דְּכִתִּיב וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ. וּמֵאֵי הָיִי שְׁבִיתָה
זוֹ דְּלֹא הָיִי בָּהּ מְלָאכָה, וְהָיִי הַנְּחָה. דְּכִתִּיב שַׁבַּת.
מִשָּׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה, לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ שְׁבָעָה גְנוֹת,
וּבִגְן הָאֱמֻצְעֵי מַעֲיָן נָאָה נוֹבַע מִמְקוֹר מַיִם חַיִּים,
שְׁלֹשָׁה מֵימֵינוּ וְשְׁלֹשָׁה מִשְׁמָאלוֹ. וּמִיָּד שְׁפּוֹעֵל
בְּעוֹלָם, אִזּוֹ מִתְּמָלֵא וְשִׁמְחִים כָּלֵם. וְאוֹמְרִים לְצַרְכֵּנוּ
הוּא מִתְּמָלֵא וְהוּא מְשָׁקָה אוֹתָם וּמְנַדְּלָם וְהֵם
מְמַתִּינִין וְשׁוֹכְתִין וְהוּא מְשָׁקָה אֶת הַשְּׁבָעָה. וְהָא

לשון הקודש

הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ. וּמֵאֵי שְׁבִיתָה זוֹ?
שְׁאִין בָּהּ מְלָאכָה, וְהִיא מְנוּחָה, שְׁכִתוּב
שַׁבַּת. מִשָּׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה? לְמַלְךְ
שֶׁהָיָה לוֹ שְׁבָעָה גְנוֹת, וּבִגְן הָאֱמֻצְעֵי מַעֲיָן
נָאָה נוֹבַע מִמְקוֹר מַיִם חַיִּים, שְׁלֹשָׁה
מֵימֵינוּ וְשְׁלֹשָׁה מִשְׁמָאלוֹ, וּמִיָּד שְׁפּוֹעֵל
בְּעוֹלָם אִזּוֹ מִתְּמָלֵא, וְשִׁמְחִים כָּלֵם
וְאוֹמְרִים: לְצַרְכֵּנוּ הוּא מִתְּמָלֵא. וְהוּא
מְשָׁקָה אוֹתָם וּמְנַדְּלָם, וְהֵם מְמַתִּינִים

אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת וַיִּנְפֹּשׁ. מִלְמַד שְׁבַל יוֹם וַיּוֹם יֵשׁ לוֹ
מֵאֲמַר אֶחָד שֶׁהוּא אֲדוֹן לוֹ, לֹא מִפְּנֵי
שֶׁהוּא נִבְרָא בּוֹ, אֲלָא מִפְּנֵי שֶׁהוּא פּוֹעֵל
בְּעוֹלָם פְּעוּלָה הַמְסוּרָה לוֹ בְּיָדוֹ.

פְּעָלוֹ כָּלֵם פְּעוּלְתָם וְקִימוּ מַעֲשֵׂיהֶם לְבַד
– בָּא יוֹם הַשְּׁבִיעִי וּפְעַל פְּעוּלְתוֹ. שְׁמַחוּ
כָּלֵם, אֵף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא עוֹד
אֲלָא שְׁנִדְלָה נִשְׁמַתוֹ, שְׁכִתוּב וּבִיּוֹם

כְּתִיב (ישעיה מ"ג) מִמְּזֹרַח אֲבִיָּא זְרַעְךָ וַהֲיִי חַד מִנְהוֹן
וּמִשְׁקָה לִיָּה. אֲלֵא אִימָא הוּא מִשְׁקָה אֶת הַלֵּב וְהַלֵּב
מִשְׁקָה אַחַר כֵּן בָּלָם. וּמָאִי נִיהוּ מִדָּה שְׁבִיעִית הָיִי
אוֹמֵר זֹ מִדַּת טוֹבוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מָאִי טַעְמָא אָמַר אֶת שְׁבַתוֹתַי, וְלֹא אָמַר אֶת
שְׁבַתַי. מָשָׁל לָמָּה הִדְבָּר דּוּמָה, לְמַלְךְ שְׁהִיָּה
לוֹ כֵּלָּה נָאָה וְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ מְזַמְיָנָה יוֹם אֶחָד
לְהִיּוֹת עִמּוֹ. וְהַמְּלֶךְ יֵשׁ לוֹ בְּנִים נָאִים וְאֶהוּבִים אָמַר
לָהֶם הוֹאִיל וְכֵן שְׂמַחוּ אִתְּכֶם גַּם כֵּן בְּיוֹם שְׂמַחְתִּי כִּי
אֲנִי בְּשַׁלְכֶם אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל וְאַתֶּם גַּם כֵּן הִדְרוּ אוֹתוֹ.
וּמָאִי זָכוֹר וְשָׁמוֹר זָכוֹר לְזָכוֹר וְשָׁמוֹר לְנִקְבָּה. מָאִי
טַעְמָא (ויקרא י"ט) וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ. שְׁמְרוּ עַצְמְכֶם
מִהֲרַהוּר, כִּי מִקְדָּשֵׁי קְדוֹשׁ הוּא לָמָּה (ויקרא כ) כִּי אֲנִי
יְיִ מִקְדָּשְׁכֶם, אֲנִי בְּכָל צָד. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

לשון הקודש

לְמַלְךְ שְׁהִיָּה לוֹ כֵּלָּה נָאָה, וְכָל שָׁבוּעַ
וְשָׁבוּעַ מְזַמְיָנָה יוֹם אֶחָד לְהִיּוֹת עִמּוֹ,
וְהַמְּלֶךְ יֵשׁ לוֹ בְּנִים נָאִים וְאֶהוּבִים, אָמַר
לָהֶם: הוֹאִיל וְכֵן, שְׂמַחוּ אִתְּכֶם גַּם כֵּן בְּיוֹם
שְׂמַחְתִּי, כִּי אֲנִי בְּשַׁלְכֶם אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל,
וְאַתֶּם גַּם כֵּן הִדְרוּ אוֹתוֹ. וּמָה זֶה זָכוֹר
וְשָׁמוֹר? זָכוֹר לְזָכוֹר, וְשָׁמוֹר לְנִקְבָּה. מָה
הַטַּעַם (ויקרא יט) וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ? שְׁמְרוּ
עַצְמְכֶם מִהֲרַהוּר, כִּי מִקְדָּשֵׁי קְדוֹשׁ הוּא.

וְשׁוֹבְתִים, וְהוּא מִשְׁקָה אֶת הַשְּׂבָעָה.
וְהָרִי כְּתוּב (ישעיה מג) מִמְּזֹרַח אֲבִיָּא זְרַעְךָ,
וְהָנָּה אֶחָד מֵהֶם מִשְׁקָה אוֹתוֹ? אֲלֵא
אָמַר, הוּא מִשְׁקָה אֶת הַלֵּב, וְהַלֵּב
מִשְׁקָה אַחַר כֵּן בָּלָם. וּמָהִי מִדָּה
שְׁבִיעִית? הָיִי אוֹמֵר, זֹ מִדַּת טוֹבוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מָה הַטַּעַם אָמַר אֶת שְׁבַתַי וְלֹא אָמַר
אֶת שְׁבַתִּי? מָשָׁל לָמָּה הִדְבָּר דּוּמָה?

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא תּוֹרָה שְׁבַעַל פּוּה
 דְּאִיהוּ יוֹם שְׁבִיעִי, וְכִיָּה אֲשַׁתְּכַלֵּל עֲלֵמָא
 דְּאִיהוּ קִיּוּמָא דְכֹלָא. מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא כָּל
 מְלֹאכְתּוֹ, דְּהָא תּוֹרָה שְׁבַעַתָּב אַפִּיק פְּלֵא בְּתוֹקְפָא
 דְּכַתְּב דְּנַפִּיק מִחֲכֻמָּתָא. תְּלַת זְמַנִּין הָכָא בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי. וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. הָא תְּלַת.
 וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, דָּא תּוֹרָה שְׁבַעַל פּוּה, דְּעַם
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא אֲשַׁתְּכַלֵּל עֲלֵמָא כְּדָקָא אַמְרִין.

וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, דָּא יְסוּדָא דְעֲלֵמָא. בְּסַפְרָא
 דְּרַב יִיבָא סָבָא דָּא יוֹבְלָא וְעַל כֵּךְ כְּתוּב
 הָכָא מִפִּי לְמֹלֵאכְתּוֹ דְכֹלָא נָפִיק מִנִּיהּ. וְאַנֵּן דָּא
 יְסוּדָא כְּדָקְאֵמְרִין דְּהָא נִיחָא בֵּיהּ הָוָה יְתִיר מִכֹּלָא.

לשון הקודש

אלהים את יום השביעי. הרי שלש. ויכל
 אלהים ביום השביעי - זו תורה שבעל
 פה, שעם יום השביעי הזה נתקן העולם
 כמו שאמרנו.

וישבות ביום השביעי - זה יסוד
 העולם. בספרו של רבי ייבא הזקן זה
 יובל. ועל כך כתוב כאן מכל מלאכתו,
 שהכל יצא ממנו. ואנו זה יסוד, כמו
 שאמרנו, שהרי מנוחה בו היתה יותר
 מהכל.

למה? (שם) אני ה' מקדשכם, אני ה' בכל
 צד: ע"כ מההשמטות.

ויכל אלהים ביום השביעי - זו תורה
 שבעל פה שהוא יום שביעי, ובה נתקן
 העולם שהוא קיום של הכל. מלאכתו
 אשר עשה, ולא כל מלאכתו, שהרי
 תורה שבכתב הוציאה הכל בתקף של
 כתב שיוצא מחכמה. שלש פעמים כאן
 ביום השביעי: ויכל אלהים ביום
 השביעי. וישבות ביום השביעי. ויברך

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. דָּא כֹהֵן גָּדוֹל
 דְּמַבְרֵךְ לְכֹלָא וְהוּא נָטִיל פְּרִישָׁא דְתַנּוּן פִּתְן
 נוּטֵל פְּרָאשׁ, וּבִרְכָאן בִּיה שְׂרִיין לְבִרְכָא וְאַקְרִי
 שְׁבִיעִי. רַבִּי יִיסָא סָבָא אָמַר הֵנִי תְרִי חַד בְּיַסוּדָא
 דְּעֵלְמָא אִיהוּ, וְחַד בְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא. (ד"א ל"ג) (אָבְל
 הֵנִי תַלְת חַד בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא דְלִילִיא וְחַד דְּיוֹמָא וְחַד דְּעֵלְמָא דְאַתִּי דְאִיהוּ שַׁבְּת הַגָּדוֹל).

וְכֵן (ד"א ל"ג וַיְקַדֵּשׁ) אֹתוֹ, לְמָאן, לְחַהוּא אֲתֵר דְּאֵת
 קִיּוּמָא בִּיה שְׂרִיא כְּמָה דְאֵת אָמַר, (שְׁמוּאֵל ב טו)
 וְהִרְאֵנִי אֹתוֹ וְאֵת נִוְהוּ. וּבְהֵאֵי אֲתֵר שְׂרִיין כָּל
 קְדוּשִׁין לְעִילָא (ד"א דְלֵעִילָא), וְנִפְקִי מִנִּיה לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל
 לְמִיָּהֵב לָה תַפְנוּקָא לָחֵם פִּנְג, וְאַזְלָא הָא כְּמָה
 דְכַתִּיב, (בראשית מט) מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ וְהוּא יִתֵּן מֵעַדְנֵי
 מֶלֶךְ, מֵאֲשֶׁר דָּא קִיִּים שְׁלִים, שָׁמְנָה לַחֲמוֹ (ד"א מָאן)
 דְּהָתָה (ד"א ל"ג) (לִיה) לָחֵם עֹנֵי אֶתְהַדַּר לְמַתְוֵי לָחֵם פִּנְג.

לשון הקודש

וְכֵן [וַיְקַדֵּשׁ] אֹתוֹ, אֵת מִי? אֵת אֹתוֹ מְקוֹם
 שְׁאוֹת הַבְּרִית בּו שׁוֹרָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 (שְׁמוּאֵל-ב טו) וְהִרְאֵנִי אֹתוֹ וְאֵת נִוְהוּ. וּבְמְקוֹם
 זֶה שׁוֹרִים כָּל הַקְּדוּשִׁים לְמַעַלָּה וּשְׁלֻמְעֵלָהוּ
 וְיוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְתַת לָה
 תַפְנוּק לָחֵם עֲנָג, וְהוֹלֵךְ זֶה כְּמוֹ שְׁפַתוֹב
 (בראשית מט) מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ וְהוּא יִתֵּן
 מֵעַדְנֵי מֶלֶךְ. מֵאֲשֶׁר - זֶה קִיּוּם שְׁלֵם.
 שָׁמְנָה לַחֲמוֹ - [מֵה] שְׁהִיָּה [לוֹ] לָחֵם עֲנֵי,

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי - זֶה כֹהֵן
 גָּדוֹל שְׁמַבְרֵךְ אֶת הַכֹּל וְהוּא נוּטֵל
 פְּרָאשׁ, שְׁשָׁנִינוּ כֹהֵן נוּטֵל פְּרָאשׁ, וְבו
 הַבְּרִכוֹת שׁוֹרוֹת לְבִרְךְ, וְנִקְרָא שְׁבִיעִי.
 רַבִּי יִיסָא הִנְקִין אָמַר, הַשְּׁנִים הִלְלוּ -
 אֶחָד הוּא בְּיַסוּד הָעוֹלָם וְאֶחָד בְּעַמּוּד
 דְּאַמְצַעִי וְד"א אָבְל שְׁלֻשַׁת אֱלֹהִים - אֶחָד בְּעַרְב
 שַׁבְּת שֶׁל לִילָה, וְאֶחָד שֶׁל הַיּוֹם, וְאֶחָד שֶׁל הָעוֹלָם
 הַבָּא שֶׁהוּא שַׁבְּת הַגָּדוֹל.